

عنوان مقاله:

اثر خواب و محرومیت از خواب بر پاسخ های کورتیزول و تستوسترون، شاخص های عملکرد توان بی هوازی و غلظت لاکتات خون مردان فعال

محل انتشار:

مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، دوره 24، شماره 6 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سجاد ارشدی - *Dept of Exercise Physiology, Faculty of Physical Education, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran*

عبدالعلی بنائی فر - *Dept of Exercise Physiology, Faculty of Physical Education, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran*

حمید طباطبایی - *Dept of Exercise Physiology, Faculty of Physical Education, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran*

رودابه شکیبابتبار - *Dept of Exercise Physiology, Faculty of Physical Education, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر محرومیت از خواب بر پاسخ های کورتیزول و تستوسترون، شاخص های اجرای بی هوازی، خستگی و لاکتات خون در مردان فعال بود. به همین منظور ۱۲ آزمودنی مرد سالم و فعال رشته تربیت بدنی با میانگین سن $23 \pm 2.5/2$ ، قد $174 \pm 1/1$ و وزن $69 \pm 8/7$ انتخاب و مورد پژوهش قرار گرفتند. مواد و روش ها: بی خوابی شامل یک شب بود که از طریق مطالعه، بازی شطرنج، کار با کامپیوتر و... اعمال شد. کورتیزول و تستوسترون با استفاده از کیت های Liaison ساخت کشور انگلستان انجام گرفت. شاخص های عملکردی توان بی هوازی با استفاده از تست فوق بیشینه وینگیت و لاکتات خون با استفاده از دستگاه لاکتومتر در زمان های قبل از ناشتا، قبل و بلافاصله پس از تست بی هوازی و در نهایت ۵ دقیقه پس از انجام تست مورد ارزیابی قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آزمون های تی زوجی وابسته و مستقل انجام شد. یافته های پژوهش: نتایج نشان داد فعالیت ورزشی بیشینه متعاقب یک شب بی خوابی نسبت به خواب موجب افزایش معنادار کورتیزول ($P=0.03$) و کاهش معنادار تستوسترون ($P=0.01$) می شود ولی تغییرات معناداری در عملکرد توان بی هوازی و شاخص خستگی ایجاد نشد ($P=0.06$, 0.11 , 0.21). لاکتات خون فقط در زمان بلافاصله بعد از تست وینگیت در مرحله خواب نسبت به بی خوابی کاهش معناداری را نشان داد ($P=0.02$) و در دیگر زمان های استراحت، قبل و ۵ دقیقه بعد از انجام تست وینگیت تغییرات معناداری مشاهده نشد ($P=0.061$, 0.053 , 0.26). بحث و نتیجه گیری: در پژوهش حاضر نشان داده شد بی خوابی اثرات معناداری بر تغییرات هورمونی کورتیزول و تستوسترون دارد ولی بر کاهش عملکرد بی هوازی و ایجاد خستگی اثر معناداری نداشت هر چند که میزان لاکتات بلافاصله پس از خواب و متعاقب فعالیت بی هوازی بیشینه نسبت به مرحله بی خوابی کاهش معناداری داشت این تغییرات هورمونی احتمالاً به دلیل استرس و فشار روانی ناشی از بی خوابی و هم چنین به دلیل فشار ناشی از فعالیت ورزشی می باشد.

کلمات کلیدی:

Cortisol, Sleep deprivation, Testosterone, Fatigue, Exercise performance, lactat
بی خوابی، تستوسترون، کورتیزول، خستگی، عملکرد ورزشی، لاکتات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

